

на приятелитѣ на музиката". Творби: — една симфония. Вариации върху една тема отъ Шубертъ, две сюити и серенада — за оркестръ, 4 опери: „Авантюра на една новогодна нощ“, „Мануелъ Венегасъ“, „Мириамъ“ и „Босоногата“, нѣколко оперети („Нейно превъзходителство“, „Оперниятъ балъ“, „Князь фонъ Дюрстенщайнъ“ и др.), два балета, хорове, пѣсни и др. Х. е редактиралъ „Neue musikalische Presse“ и „Musikbuch aus Oesterreich“ и издалъ: „Музикални скици“, „Фр. Шубертъ“ и др.

Хойеръ, Карлъ — Hoyer, Karl — органистъ и компонистъ, род. 9 ян. 1891 въ Вайсенфелсъ, учител при Регеръ, Щраубе, Йоз. Пембауръ и Крелъ въ Лайпцигската консерватория, органистъ въ Ревалъ и Хемницъ, отъ 1926 — учител въ Лайпцигската консерватория, компониралъ хубава музика за органъ, за органъ съ оркестръ, както и клавирни пѣсни и хорове.

Хойсъ, Алфредъ Валентинъ — Heuss, Alfred Valentin — даровитъ музикаленъ изследвателъ, критикъ и компонистъ, род. 27 ян. 1877 въ Хуръ, възпитаникъ на Щутгартската консерватория и Мюнхенската академия, учител и въ университетитѣ на Щутгартъ и Лайпцигъ (Кречмаръ); музикаленъ критикъ на „Signale“, „Leipziger Volkszeitung“, „Leipziger Zeitung“; редакторъ на списанието на М. М. Д. (1910—14) и на „Zeitschrift für Musik“ (отъ 1921), на „Малкиятъ концертни водачи“, издавани отъ Брайткопфъ и Хертелъ, съ анализи на творения на знаменити майстори (Перголези, Бахъ, Хенделъ, Бетховенъ и др.), а също и на програми на нѣколко Бахови празненства. Писалъ: Баховитъ „Изкуство на фугата“ и „Матеуспасионъ“ (1909), „Върху динамиката на Манхаймската школа“ (1909), „Камерно-музикални вечери“ (1919), една кратка, но крайно интересна, характеристика на Бетховена (1921). Писателскитѣ трудове на Х. се отличаватъ съ самостоятелност и оригиналност на погледа, и начина на разглеждането, и отразяватъ единъ широкъ и оригиналенъ духъ. Той е и компонистъ за уважение — съ своитѣ хорове, пѣсни и балади. Х. е взелъ дейно участие при образуването на съюза на гер-

манскитѣ музикални критици, и е първиятъ неговъ председателъ. Освенъ това, редактиралъ е 19 тома отъ „Паметници на Германското тоново изкуство“ — Арии отъ А. Критъ.

Хокетусъ — Hoquetus — Ochetus — се нарича единъ композиционенъ маниеръ при многогласнитѣ творби на XII до XIV в., състоящъ се въ бързо смѣняще се паузиране на участващитѣ гласове.

Холбрукъ, Джозефъ — Holbrooke, Joseph — значителенъ английски компонистъ, род. 5 юли 1878 въ Кройдънъ, учител въ Кралската музикална академия въ Лондонъ, писалъ: 5 симфонии, по единъ концертъ за цигулка, пиано и саксофонъ съ оркестръ, 2 струнни квартета, 2 клавириквintета, 2 кларинетни квинтета, единъ диаболически клавириквintетъ, и др. клавирни нѣща, нѣколко хорови творби съ оркестръ: оперна трилогия: I „Децата на Донъ“, II „Дайлънъ“ III „Бронуйнъ“; опери: „Бълшебникътъ“, „Снобътъ“ и „Пиеро и Пиерета“, клавирни и много др. инструментални нѣща. Писалъ: „Съвременни английски компонисти“.

Холе, Хуго — Holle, Hugo — хоровъ диригентъ и музикаленъ изследвателъ, род. 25 ян. 1890 въ Мелисъ (Тюрингия), учител при Вилх. Бергеръ, Хасъ, Регеръ, и въ университетитѣ на Бонъ и Мюнхенъ, 1919—1921 директоръ на консерваторията въ Хайлбронъ, отъ 1925 преподавателъ въ Вюртембергското висше училище за музика въ Щутгартъ, дето основава „Мадригално дружество“, съ което изпълнява предимно модерна хорова музика, и приема концертни обиколки. Писалъ: „Гьотевата лирика въ пѣснитѣ на нѣмскитѣ музикални творци — до наши дни“ (1914), „Хоровитѣ творби на М. Регеръ“ (1922). Х. е музикаленъ писателъ на „Регеровото общество“ и съиздателъ на „Musikalische Volksbücher“. Компониралъ сценична музика и пѣсни.

Холендеръ, Алексисъ — Hollaender, Alexis — пианистъ, компонистъ и хоровъ диригентъ, род. 25 февр. 1840 въ Ратиборъ (Силезия), умр. 5 февр. 1924 въ Берлинъ, учител въ Кралската академия въ Берлинъ, диригентъ на дружество „Цецилия“ и др. хо-